

et begreb, som hr. Morten Helveg Petersen har opfundet i denne forbindelse.

Men er det ikke rigtigt, at hvis man skal kunne stille kommunerne til ansvar over for de aftaler, der er indgået, for at sikre, at de holder sig inden for visse økonomiske vækstrammer, må det i sidste ende være sådan, at man kan sætte ind over for de kommuner, og det vil i sidste ende sige også den enkelte kommune, som ikke respekterer de aftaler? Kommunernes Landsforening har jo ikke en pengekasse, som vi kan gå til, hvis vi skal lave sanktioner. Det er jo i sidste ende den enkelte kommune, der bryder aftalen, som må sanktioneres, i forhold til at man går ud over rammen.

Kl. 14:26

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Morten Helveg Petersen (RV):

Så har man da også i vid udstrækning aflyst det kommunale selvstyre. Hvis det er sådan, at man fra centralt hold, fra Christiansborg, fra Finansministeriet skal sidde og forholde sig til hver enkelt kommune, hvad er der så tilbage af det, som vi ellers traditionelt har opfattet som et kommunalt selvstyre, hvor man ude i kommunerne, ude, hvor problemerne trænger sig på, ude, hvor man er tæt på borgerne, har mulighed for at prioritere i hverdagen?

Det er da de tendenser, vi har set nu, hvor de tidligere amter, nuværende regioner, har mistet deres skatteudskrivning, og det er de tendenser, der forstærkes ved de takter, der slås an i finanslovsforslaget, hvor man er inde på modeller om individuel modregning kommune for kommune. Det er da et fundamentalt brud på en model, som vi ellers har tillagt stor principiel betydning, nemlig at der er et kommunalt selvstyre, hvor man kan prioritere lokalt.

Kl. 14:27

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Før valget var der råd til alt muligt – skattelettelser, velfærd, og der var ingen grænser for, hvad regeringen sagde der var råd til. Efter valget var der lige pludselig ikke råd længere. Så skal der strammes op, og så tager man og kører grønthøsteren hen over hele finansloven, og for

områder som forskning og uddannelse, hvor man i valgkampen snakkede om alt det gode, man ville gøre, fremsætter man en finanslov, der skærer 800 mio. kr. på præcis disse områder. Man taler om overophedning af økonomien.

Det er efter vores opfattelse en kampagne, der er uden bund i virkeligheden, og som først og fremmest har til formål at påvirke overenskomstforhandlingerne inden for den offentlige sektor for at sørge for, at de offentligt ansatte ikke får så store lønninger, som de faktisk har et berettiget krav på. Man kan også sige, at kommunerne er sat i en skruestik. Hvis kommunerne skal opfylde de efter vores opfattelse rimelige krav, der er stillet fra de kommunalt ansattes side, koster det, som kommunernes formand siger, og det jo rigtigt, 6.000 stillinger. For ønsker staten ikke at give flere penge til kommunerne, er der jo kun en ting for en kommune at gøre, hvis den skal have øget lønningerne med mere end det, som staten har afsat, og det er at fyre ansatte og nedlægge stillinger, og det er selvfølgelig en umulig situation at sætte kommunerne i. Derfor må finansministeren selvfølgelig åbne pengekassen, så der er penge til at kunne give ordentlige lønforhøjelser i det kommunale system, men det må vi vende tilbage til, når finansministeren kommer på talerstolen.

Den snak, der er om overophedning, baserer sig på en desværre alt for udbredt opfattelse af, at der skulle være mangel på arbejdskraft i Danmark. Det er muligt, at der nogle steder er mangel på den rigtigt uddannede arbejdskraft, og så må man jo gå i gang med at uddanne folk. Men kigger vi efter, så ser vi, at der stadig væk er adskillige titusinder arbejdsløse, man kan tilbyde et job. Der er flere hundrede tusinde i den arbejdsdygtige alder, der ikke er i arbejde. Der er næsten 100.000 mennesker på sygedagpenge i dagens Danmark. Det er en voldsom vækst på bare 1 år og en fordobling på få år. Der menes jo ikke, at de syge skal gå på arbejde, men tallet viser jo, at der er noget galt på arbejdsmarkedet, nemlig at nedslidningen, stressen er for stor. Derfor skal arbejdsmiljøet forbedres, så vi får færre syge, og det kunne også åbne op for 10.000 flere ansatte, hvis det lykkes.

Derfor er opgaven jo ikke at tale om, at der nu skal ske begrænsninger, og derfor er opgaven ikke at sige: Uha, vi står på afgrundens rand. Jeg vil sige: Næ, opgaven er at få de arbejdsløse i arbejde og give dem noget uddannelse, hvis de har brug for det; opgaven er at få mindre sygdom og at nedbringe nedslidningen på arbejds-